

September 2017

wij zijn de lettervreeters
liedermakers taalserveeders
wij zijn de kamerkrabbels
dromenvangers nooit-opleeters
stemhebbend of stemloos
maar altijd met pen
en maak ons niet boos want
de volgende bundel
is voor jou.

we kunnen de barman zijn
of de schooljuffrouw
het krantenmeisje
of de bakker

we spreken geen taal nee
we ontbijten ermee.

Praten gaat alleen wanneer we
eerst hebben geschreven
als we niet zo hongerig zijn
dat onze verse heerlijkheden
al zijn opgegeten.

Niet iedereen kan gratis
uit eten gaan
maar als wij serveren, nou,
kom dan maar zitten.

Wij zijn de lettervreeters
taalserveeders.

Oktober 2017

Klokkijken

we worden wakker op een afgesproken tijd

we organiseren

we delen in

we archiveren

etiketteren inschrijven uitschrijven

we komen op tijd of te laat

we klikken met onze pen en deze klik

moeten we categoriseren documenteren

we trekken nummertjes zodat we mogen praten

we fietsen in kilometers per uur en schrijven

in woorden per pagina.

We doen alles in laatjes en schrijven daar

afkortingen op.

We zien een boom en tellen de blaadjes

en dat getal schrijven we ook op.

Soms vergeten we hoe een kleur eruitziet

en weten we alleen nog het woord.

En als we moegeteld en moegeschreven zijn

wachten we tot we mogen rusten.

November 2017

Ik of jij

Ik vind een lijstje terug en maak het af.

Woorden die ik zeg uit veiligheid:
eigenlijk misschien of zo een beetje.

Uit de computer neuzelt een stem
die vertelt hoe je moet slapen
ik denk aan die keer dat ik
dubbelzijdig plakband kocht en
me volwassen voelde –
dat was een maand geleden.

Soms zeggen mensen:
zo ben jij hè?

Dan is het beleefde antwoord: ja.

Vervolgens vraag je je af hoe ze
dat weten terwijl jij niet.

Over doden praten we
in de verleden tijd
alsof ze veranderd zijn.

Soms zet ik mijn vertelstem op
en mijn bril recht, achteraf
bedenk ik dat ik echt
mijn haar had moeten wassen.

De slaapstem zegt: *You find yourself
falling into a deep sleep*

ik vind mezelf vooral een raadsel.

Inmiddels heb ik al acht keer 'ik'
gezegd en daar komen nog drie
turfjes bij.

Ik word wakker met de vraag:
wie heeft het antwoord?

December 2017

Beleefdheidsrituelen

Het opmerken dat je wordt aangekeken.

Het doen alsof je toevallig terugkijkt.

Het opmerken dat de aankijker wegstijgt.

Het afvragen maar niet vragen.

Het sorry zeggen als een ander tegen je opbotst.

Het haasten bij het zoeken van wisselgeld.

Het daarom laten vallen van het wisselgeld.

Het tegen de wachtenden zeggen dat je zo weg bent.

Het u zeggen.

Het per ongeluk u blijven zeggen als iemand een 'jij' wil zijn.

Het glimlachen wanneer iemand voordringt.

Het in de broekzak stiekem uitklappen van de middelvinger.

Het niet durven zetten van een stap naar achteren.

Het stil blijven omdat niet aan willen stellen.

Het iets afslaan omdat anders veeleisend zijn.

Het ophangen van het zelf aan het vinden van de rest.

Het ergens last van hebben en dit onbeleefd vinden.

Het stilletjes lachen.

Januari 2018

Oudejaarsconferentie

Zo was het

en zo blijft het.

Vanaf de vensterbank kijken
naar lichtfontein.

Dit jaar ben ik van plan:

geen goede voornemens
maar ze wel af te maken.

Jullie zitten bij elkaar

en ik hier links, daar

is het uitzicht mooier

lief dat je naar me toe komt

maar blijf maar bij de groep

ik ben nooit zo gezellig

rond deze tijd van het jaar.

Om het goed te maken

steek ik een vuurpijl op

en hij gaat zo:

misschien verandert er weinig

maar misschien hoeven we niet

opnieuw te beginnen

en misschien vieren we dat.

Zo lang we doorgaan, zijn we er nog

zo lang we er zijn, gaan we door.

Februari 2018

Het is tijd voor thee
niet omdat ik dorst heb
maar om het kopje
tegen mijn wang te leggen.
Als het op is, schenk ik nieuwe
en klem me om het glas.
Ze zeggen dat mensen van room houden
omdat het lijkt op moedermelk
omdat het zacht is
ik zou het niet weten
ik ben een flesbaby.
Sinds mijn dertiende heb ik de neiging
om alle ruimtes vol te zetten
op die manier creëer ik een nest.
De thee is niet heet genoeg
hij moet gloeien, desnoods brand ik me
niets is erger dan kou.
Dus ik nestel me in de kussens en dekens
en draai het kopje langs mijn nek
om de laatste stralen op te vangen.

Maart 2018

Boven in de boom

In onze eigen boomhut

begonnen we een club.

We verdeelden de wereld

in binnen en buiten

en zeiden: dit zijn onze blaadjes

onze wortels

onze stam.

Punt één: het clublied

Een goed clublied is plechtig, hoopvol

en makkelijk mee te hummen.

Kees kon niet zingen

en zong dus het hardst.

Punt twee: het wachtwoord.

Dat moet je kennen

om buiten te houden

of binnen te zijn.

Buiten waren mensen

die onze regels niet kenden

en toch de boom in wilden

want het zag er zo gezellig uit.

Dat hoorden we

en wat waren we trots!

Punt drie: de leden.

Soms was er ruzie

of zij van de burens erbij mocht, of niet.

Op het schoolplein werd gefluisterd

en gekeken, wij keken wetend

naar elkaar.

Punt vier: wat doen we?

Dat moesten we nog verzinnen.

Maar we hadden een lied

en een wachtwoord, de rest

deed er niet zo toe.

Op een dag beseften we

dat we niet meer in

onze boomhut pasten.

April 2018

Icarus

Hij had het allemaal bedacht:
de droom van de voorzitter
in kleine veertjes aan elkaar.
Velen waren hem voorgegaan
maar nu moest het groter, beter

Vliegen is een kunst
je moet lichtvoetig zijn, niet te licht
opstijgen en balanceren, genoeg afstand nemen
maar de meesten vergeten
dat je ook te hoog kunt gaan.

Sommigen zeiden:
die lijm gaat smelten,
de druk is te hoog
denk aan je draagvlak!
maar wie luistert er naar de concurrent?

Nee, hij moest en zou vliegen
vrijheid mag nooit ter discussie staan
het kostte meer dan gedacht
maar je kunt niet rustig aan als je
je dromen na wilt jagen.

Met de nieuwe wind
zou hij opstijgen
en zijn werk van boven bekijken.

De luchtdruk was te hoog
de zengende zon te heet
en zijn draagvlak niet groot genoeg.
De mensen op de grond
wisten precies waar het fout was gegaan.

Toen de voorzitter van de val bekomen was
begon hij de veren op te rapen.
Sommigen zeggen
dat hij de bouwtekening nog
op zijn nachtkastje heeft.

Mei 2018

Een lichaam

Een lichaam is nooit van jou alleen.
Het is een beetje van familie die vraagt of je wel
een beetje van de winkelmens die opsomt wat je wel
een beetje van voorbijganger die onbewust even scant
Het is een beetje van de radio en van de televisie
een beetje van de dokters en een beetje
van jou.

Ga eens rechtop staan, je schouders naar achter
je voeten heupwijdte van elkaar
zo moet je staan als je gezien wil worden.
Wanneer je spreekt, kijk dan iedereen
even aan en loop door de zaal
zo moet je doen als je gehoord wil worden.

Volgens de wetenschap kun je

het beste op je rug slapen, beter geen
zetmeel eten en op het toilet
de knieën uit elkaar en de rug
zo gebogen dat er een wetboek
tegen geschreven kan worden.
Wanneer je de deur uit loopt
eerst je hakken dan je tenen
en je schouders naar beneden
je oren en ogen open.

Wie niet gezien en besproken wil worden
gelieve het lichaam op te vouwen
en in het bakje aan de deur
te deponeren.

Juni 2018

Hoe je uit je hoofd

Maak er wat van
zegt de man op de markt
of eigenlijk jongen
bij een zak afbakbroodjes.
Hij heeft ze versgebakken
tussen talloze monden die hun neus achterna
langs visseuoog en onbekende kruiden
hier zijn uitgekomen.
Maak er wat van –
maar wat maak je waar dan van?
Hij staat er alsof hij er woont
en precies weet hoeveel meel
hoeveel water en zout
hoe je het uit je hoofd in de oven legt.
Hij heeft het antwoord tussen mensen
die nog zoeken naar de vraag
ze denken en denken, hij snijdt.
Bij het weglopen en in het hoofd herhalen
denk ik: misschien moet ik ook maar eens
een brood gaan bakken.

Juli 2018

Het onderzoek

Vandaag is het drie jaar geleden
het is even na enen
een doffe boem, bewoner beneden
belt 112 en beschrijft wat hij ziet:
een meisje in een roze-witte pyjama
een knuffel.
Over de balustrade
kijkt een vrouw omlaag:
“ik schrok van haar en zij van mij.”

Vandaag is het drie jaar geleden
en moeder opnieuw in de zaal.
“Ik weet niet wat er is gebeurd
ik sliep die nacht, zo was het niet.”
Het OM is overtuigd:
een ongeluk is uitgesloten
niemand zag ooit
komt bijna niet voor
dna-spoor op de pyjama.
Moeder zwijgt en kijkt omlaag.

Er waren geen getuigen
ja de vier katten
ze moest vier deuren door
dat had u toch gehoord?
Als dan iemand zegt
maar u sliep niet ik hoorde u praten
moeder zwijgt en kijkt omlaag.

De jeugdzorg maar de school
maar de vader maar de burens
het meisje ertussen
een afspraak voor hulp
die nooit komt, want drie dagen later
een roze-witte pyjama, een knuffel.
Hoe is dit voor jou om te horen?
Geen antwoord.

Vandaag is het drie jaar geleden
het meisje bestaat nu uit beelden
papieren en sporen, bewijslast
voor en tegen, getuigen.
Maar zo was ze niet.
Ze was verlegen, maar ook vrolijk
en goed op school.
Wat over is: een roze-witte pyjama
een knuffel.